

לשאר בני העולם לא נתנה רשות לעלות בה, אלא רק לסתתו, מקום שונטיל וכונס הכל, וזהי דרגה למטה, ומתחזך זה נוטלים למעלה בستر הרצון, אבל לא בגלי כמו שנטל יעקב. זהו שפטוב ויקחו לתרומה.

ויקחו לתרומה. רביה יהודה פמח, (תחים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעולות לחוסים בה נגיד בני אדם. פסוק זה פרשו והנחPEAR, אבל סוד זה הרי בארו המנורה הקדושה בתוך סודות עליונים. דרונה עליונה, שהוא סוד של עולם עליון, נקראת מ"י. דרגה תחתונה, שהוא סוד של עולם עליון, נקראת מ"ה. ושנינו, אל תקרי מ"ה אלא מה, כי כל הדרגות העליונות בשלמותם הם כאן.

עוד, מה נקראת מ"ה? אלא אף על גב שמשיכות עליונה נמשכה, לא התגלתה עד שגשלם כאן, שהוא מקום סוף כל הדרגות, סוף של חמלה כתפה הפל, ועומד בהתגלות. ואף על גב שגלי יותר מהפל, עומד לשאלת מ"ה. מה ראיית? מה ידעת? כמו שאמר (בריסם) כי לא ראייתם כל תמןונה. ולכן, "כח" רב טובך - זה יסוד העולם שנקרא רב טוב, כמו שנאמר (ישעה ט) ורב טוב לבית ישראל, כי זה הוא רב טוב. אור הראשון, נקרא טוב סתום, ובאן כוללים זכר ונkehva כאחד. אשר צפנת - שהרי נגנון, כמו שהאור הראשון שנגנון ונספר. פעלה - שפאן היה אמונות הפל, אמונות של נשמות של כל העולם, אמונות רוחות.

בסוד זה עשה הקדוש ברוך הוא אמונות של כל העולם, וסוד זה

שאר בני עולם, לא אתייהיב לוין רשו לסלקא הци, אלא לסתתו, אחר דעתו וככינש כלא. ודא איהו דראגא למתה, ומגו דא, בטליין לעילא, בסתימיו דרעוי, אבל לא באתגלייא, במא דעתיל יעקב, הדא הוא דכתיב ויקחו לי במא דעתיל יעקב, הדא הוא דכתיב ויקחו לי תרומה.

ויקחו לתרומה. (שמות כה) רביה יהודה פמח, (תחים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעולות לחוסים בה נגיד בני אדם. הא קרא ה אוקמונה ואתפאר. אבל רוזא דא, הא אוקמונה בוצינה קידישא, גו רזין עלאין. דראגא עלאה, דאייהו רוזא דעתמא עלאה, אكري מ"י. דראגא מתאה, דאייהו רוזא דעתמא מתאה, אكري מ"ה. ותניין, אל תקרי מ"ה אלא מה, בגין דכל בריגין עלאין באשלמותהון הכא איןון.

הו אמי אكري מ"ה. אלא אף על גב דמשיכו עלאה אתמשך, לא אתגלייא עד דאשטלים הכא, דאייהו אחר סופא דכל דרגין, סופא דאמשכotta דכלא, וקיימה באתגלייא. ואף על גב אתגלייא יתיר מפלא, קיימה לשאלא, מ"ה. מה חמית, מה ידעת, כמה דעת אמר (דברים) כי לא ראייתם כל תמןונה.

בגין בד, מה, רב טובך, דא איהו יסודא דעתמא, דакרי רב טוב. כמה דעת אמר (ישעה ט) ורב טוב לבית ישראל בגין דהאי איהו رب טוב. אור קדמיה, אكري טוב סתום, והכא כלילן דבר ונוקבא בחדר. אשר צפנת, דהאי אתגניז, בגונא דאור קדמיה, דאתגניז ואתפאר. פעלה: הכא איהו אומנותא דכלא, אומנותא דבנש망ין ורוחין.

ברוזא דא עביד קדרשא בריך הוא אומנותא דכל עולם, רוזא דא (בראשית א)